

Medet Bana Bir Sen Lazım

– GürhanGürses · 25 Eylül 2013

İsyanlardayım moralim yok, nisanlardayım aşına olduğum yüz yok!

Kayıplardayım; radyolarda adım anons edilir, gazetelerde resmim çıkar, televizyonlarda haberim yapılır. Bir acayip havalardayım, kimseleri takmazlardayım, her gönle akmazlardayım.

Dehlizlerdeyim çıkışım yok! Nefeslenemiyorum bir türlü, seslenemiyorum kimseye, bir kaosa uyanmış gibiyim. Gözlerim korkudan iri mi iri, ellerim titremekte, soluğum tık nefes, sesim kısık! Tüm bunlara sebep yokluğun, her an aklımda olduğun ve boğulduğum!

Medet, bana bir sen lazım! Sensizlik fitne fesat dolaşüyor ortalıkta!

İmdat, ölüm öncesindeyim, sensizlik canıma kastediyor, yalnızlık beni teslim alıyor.

Acil, bana sevgiliyi getirin!

Ömrüm bana mahpus olmuş, o yâr bana gardiyan olmuş. Günlerim bitmez, sen hapsine düştüm düşeli yüzüm gülmez! Tahliye istemem, af asla! Firarin olurum tek, kaçığın...

İçeride mevsim hep kış, üst baş hep salaş, zaman durmuş, akıl ziyan olmuş, kalp kör olmuş! Yaşasan ne yazar yaşamasan ne çıkar!

Namım almış başını yürümüş bu aşkta! Gülüyorum acı acı! Acılara gark olan ben, tırnağı etinden ayrılan ben, başı ağrıyan ben, kalbi tekleyen ben! Cefayı çeken ben, çilekeş olan ben, dertlere müptela olan ben, hep ben, tek ben, yek ben!

Aşkmış bütün dertlerimin müsebbibi. Haberim yok!

Bilmezlerdeyim. Hiçbir caddede sesim yok, hiçbir yolda izim yok! Bakışım kalmamış hiçbir gözde, bu yaşamda bu yaşımda tadım tuzum yok! Yoklar dergâhındayım, terk i terkteyim her şeyi, terki terkteyim herkesi.

Şen değilim eskisi gibi! Saçlarım siyah değil, karlar düşmüş şakaklarıma, çizgiler derinleşmiş alnımda, gözlerim yorgun bakmakta, kalbim tıkanmakta, beynim daralmakta! Başım bozuk bu aralar, moralim...

Canım zehir zıkkım, işkencelerdeyim sensiz ortalıklarda, nerede akşam orada sabah tavırlardayım!

Ahmet Arif gibi "Ne İskender takmışım, Ne şah ne sultan" şehre dalmışım balıklamasına. Protokol listemin en başına seni oturtmuşum, sevmişim buğdayı sapından ayırır gibi, tohumu toprağa serper gibi sevmişim hem seni. Yakasını tutmuşum şehrin ve haykırmışım: "Ya sen beni yutarsın ya da ben seni yutarım! Ortası yok bu işin!" demişim.

Hükmediyorum aşklara, sevdalara kastediyorum. Nisanlardayım, maziye dalmışım alıklamasına.

Resmediyorum iç acılarımı toplayarak, hiç ediyorum.

Eşkivalık bana kalmış, serkeşlik, avarelik... Nerde bir çöp varsa bana benziyor. Şehrin tüm atıklarını topluyorum. Kusmuklarını gecelerin, haykırıışlarını sarhoşların. Bir başıma meydan okuyorum aşkına! Polisler peşimde, jandarmalar, istihbaratlar; hepsini sen takmışsın ardıma. Seni sevmek ne büyük bir suçmuş, şimdi anlıyorum.

Başım duman mı duman halim yaman mı yaman! Dolanıyorum pervane misali etrafında nerde sabah orda akşam!

İsyanlardayım aşkının!

Ayaklanıyorum bir sabah sana yürüyorum sloganlarımla. Militan bir aşkın fedaisiyim, illegal bir sevmenin ta kendisiyim. Öleceksem sen yoluna öleyim, hapse düşeceksem sen uğruna düşeyim. Tek senin peşinde olayım, peşin sevilmiş ve kalbi tek kerede onun ellerine teslim edilmiş bir aşkın yılmaz savaçısıyım.

Teslimim can iledir. Alırsan eyvallahım olursun, helalin olurum.

Başkasına bırakmam yüreğimi, sensiz zaten yaşamıyorumdur.